

H

Hūilis. l. di. eos. xliij. q. j. si q̄s dederit. z h̄
in regula. sel. de eo etiā. de re. iur. li. vi.
Hūilitas seu hūilitatio. no. Archi. xliij. q. ij.
cū hūilitatē. vñ hūilitas ē p̄ q̄ hō verissi
ma cognitioe sibi vilesit. d̄ q̄ gl. optia i p̄.
hūilitatē. z glo. si. i. cle. j. de reli. do. q̄ mlta
ppulera pōit de hūilitate. vñ melior ē i ma
lis factis hūilis p̄fessio. q̄ in bonis supba
gloriaro. xij. q. ij. c. in iustū. in fi. Jre hūilit
ras hūilib nō p̄deser si p̄tumacib nō no
ceret. de postu. pla. c. j. in. fi.
Hūilitati sūt q̄dā religiosi q̄ fuerit p̄denati
ab ecclia p̄ Lucū papā. qz noluerit surare.
et postea p̄ Clemē. receptū sūt ab ecclia: qz
se coreperit z iurāt q̄ expediat. no. i. c. olim
causam. de resti. ipo.

De Hactus. require

i infra Rodia de factu.

Factura est dānū vñ piculū qd̄ q̄s
patit q̄n immineēte tēpestate p̄ficiunt bona
in mare ad exponandū naues. et ira capif
p̄prie. Sz large pōt capi p̄ q̄cūq̄ dāno ali
cui p̄ violētā illato vñcūq̄ pueniat. Vel
d̄ lesio facta cū lapide vel ligno. Req̄re etiā
am infra lex rodia.

De H

Herida ē de scorto nar. alia noia illegitioz
Re. infra manser. spuri. anser. noebus.

De H

Hconomus ille est ecclēstia res gubernā
da mādar. vt. C. d̄ sa. san. ec. l. i. ubem. circa
pn. l. xxxix. di. qm̄ i q̄bus dā. z glo. iij. c. āgato
riū. d̄ iur. calū. vbi no. d̄ fia p̄ doctores iter
iconomū syndicum z pcuratorē z actorē. q̄
ibi fm̄ glo. i. lata scartōe idē scāt. De q̄ due
glo. notabiles. vna i. c. si q̄s erga. ij. q. vij.
alia in. ca. qm̄. xvj. q. vij. et habet. r. q. ij. si
iconomus.

De Hd

Hd est. dicitio expositiua. ff. ad. l. aq̄. l. ite
mela. §. legis. z de spon. c. j.

Hdeora est grecū. et est idē qd̄ ip̄tus fm̄ Ji
dorū. li. r.

Hdones. p̄prie dicit̄ q̄ p̄nt z volūt i ecclēstis
deseruire. de p̄bē. sup̄ iordinata. Et dicunt̄

I

idonei q̄ sūt moribz honestatez l̄raz sc̄ta de
corati. de insti. c. in ecclia. in glo. iij. etiā sūt
prouidi et circūspecti.

De I

Ierocinū ē loc⁹ vbi alunt paupes sz qd̄ ac
cipit. C. de sa. san. ec. l. allud.

De I

Ignar⁹ ē q̄ igrat vñ q̄ igrat fm̄ Ji. li. r. Cū
igras igrabit. xxxvij. di. q̄ ea. vbi d̄r. Qui
ea q̄ dei sūt nesciūt a deo nesciunt.

Ignauus est idē qd̄ igrarus vic. l. rōntis et
vite fm̄ Ji. ibidē.

Ignorātia ē cū de facto vñ de iure nihil sc̄to
nec mihi aliqd̄ suspicor. et fm̄ Ho. i. sum.
C. de iur. et fac. igno.

Ignorare. p̄prie est nescire qd̄ aliq̄s d̄z sc̄ire.
Nescire autē ē cōmun⁹ q̄ ignorare. vñ p̄prie
ois q̄ igrat nescit: z nō econtra. vt no. ff. de
iur. z fac. igno. sup̄ rubri. Et ignorātia diut
d̄t ex p̄te materie circa quā est. qz alia ē igr
rantia iur. alia facti. et harū vna. pbabilis
alia nō. Ignorātia facti ē vt si nesciā illū de
cessisse q̄ mihi cognat⁹ est. vñ aliqd̄ sile. Et
ignorātia facti alia ē facti differētis ad salu
tē vel ad officiū. et hec excusat. vt. j. Coz. e.

Omne qd̄ in macello redit māducate nihil
interrogātes ip̄az p̄sciam. Alia ē facti nez
cessarij ad officiū. vt i p̄bytero q̄ sit sc̄a ma
nuū ipositio: et hec nō excusat. Alia est nez
cessarij facti ad salutē. vt q̄ x̄ps passus est:

hec etiā nō excusat i habitibz vsum rōntis.
Jre ignorātia facti alia ē p̄prij facti alia alie
ni. Si p̄prij. aut ergo q̄s dat operā rei illicit
te: et tūc nō excusat. aut ret licite. et tunc aut
habuit debitā diligentā: et sic nō excusat
a toto sz a tāto. Si p̄o debitā habuit: excu
sat a toto. Si p̄o sit facti alieni. aut ē igno
rātia pbabilis. had quā nō req̄rit q̄ sit nimis
diligēs aut curiosus inq̄rendo. vel etiaz q̄
sit nimis negligens: et hec excusat. Aut est
crassa z supina. vt cū q̄s ignorat ea q̄ sunt
publice facta corā plo: z tūc nō excusat. vt
no. Ber. i. c. req̄siunt. d̄ ordi. ab epi. q̄ relig.
epi. et. c. j. de postul. de cle. excō. mil. aplice.
et de p̄st. vt alaz. li. vj. Jre ignorātia alia ē
simplex. vt cū q̄s tenet sc̄ire qd̄ nescit z fac
ad h̄ q̄ sc̄iat: sz nō quicqd̄ pōt. Vel fm̄ ali
quos potest dici simplex ignorātia q̄ p̄ri
uat scientiā. nec ponit debitum sciendi. nec